

Advokatrådets arbejdsgruppe har over for Retsplejerådet anført, at arbejdsgruppens forslag om, at fristen for ugyldighedssøgsmål også skal gælde i forbindelse med fuldbyrdelse af voldgiftskendelser, har til formål at forhindre omgåelse af fristen for anlæg af ugyldighedssøgsmål. Hermed tvinges en part til at anlægge ugyldighedssøgsmål inden fristens udløb, således at ugyldighedsspørgsmålet afklares inden en eventuel tvangsfuldbyrdelse af voldgiftskendelsen.

Selv om den foreslåede løsning ikke findes i andre lande, er det arbejdsgruppens opfattelse, at løsningen er hensigtsmæssig. Formålet er at undgå, at rekvisitus gemmer sine indsigelser til tvangsfuldbyrdesstadiet. Dette princip anvendes i betydelig udstrækning inden for EF-doms-konventionens område og ligger også bag retsplejelovens fristregler om appel af domme samt fogedrettens begrænsede prøvelsesadgang i sager om fuldbyrdelse af domme.

Henset til Retsplejerådets betænkeligheder ved den foreslåede løsning samt til formålet med lovudkastet har arbejdsgruppen imidlertid ikke indvendinger mod, at fristreglen i lovudkastets § 45, stk. 4, udgår.

Retsplejerådet anbefaler på denne baggrund, at fristreglen i lovudkastets § 45, stk. 4, udgår. Retsplejerådet bemærker herved, at betænkelighederne ved en sådan fristregel efter rådets opfattelse ikke vil kunne afbødes ved en anden udformning af reglen.

Med hensyn til lovudkastets § 45, stk. 5 og 6, finder Retsplejerådet ikke grundlag for at fravige retsplejelovens almindelige regler om appel af fogedrettens afgørelser. Der er efter Retsplejerådets opfattelse intet grundlag for at tillægge Sø- og Handelsretten kompetence i appelsager. Dette gælder såvel under den nuværende instansordning som under den instansordning, som Retsplejerådet har foreslået i betænkning nr. 1401/2001 om reform af den civile retspleje I. Det bemærkes for fuldstændighedens skyld, at dette også gælder, selv om man – i modsætning til Retsplejerådets anbefaling, jf. pkt. 3.18 ovenfor – måtte vælge at henlægge retssager om danske voldgiftskendelsers ugyldighed til Sø- og Handelsretten. Selv om det er de samme indsigelser, der kan fremsættes, er der så stor forskel på en fogedretlig behandling af indsigelserne og en almindelig rettergang herom, at en eventuel kompetence for Sø- og Handelsretten til at behandle retssager om danske voldgiftskendelsers

gyldighed ikke ville kunne begrunde en kompetence for Sø- og Handelsretten med hensyn til den fogedretlige behandling af (danske og udenlandske) voldgiftskendelser, være sig i første instans eller – som foreslået – ved appel.

Advokatrådets arbejdsgruppe har over for Retsplejerådet anført, at lovudkastets regler om appel af fogedrettens afgørelser er uden betydning for indførelse af en moderne dansk voldgiftslov. Arbejdsgruppen kan derfor uden betænkelighed støtte Retsplejerådets forslag om ikke at fravige de gældende regler om appel af fogedrettens afgørelser.

3.20. Domstolenes bistand (lovudkastets § 43)

Med lovudkastets § 43 foreslås det at tillægge Sø- og Handelsretten enekompetence til at træffe afgørelse efter lovudkastets:

- § 9, stk. 3, om udpegning af manglende voldgiftsdommer(e)
- § 11, stk. 2, om indsigelse mod en voldgiftsdommers habilitet
- § 12, stk. 1, om ophør i øvrigt af hvervet som voldgiftsdommer
- § 14, stk. 3, om prøvelse af voldgiftsrettens kompetence, når voldgiftsretten under sagen har taget stilling hertil
- § 25, stk. 3, jf. § 11, stk. 2, om indsigelser mod en sagkyndigs habilitet
- § 35, stk. 6, om prøvelse af voldgiftsrettens honorar.

Ifølge bemærkningerne er baggrunden for at tillægge Sø- og Handelsretten enekompetence i disse tilfælde, at der kræves en særlig sagkundskab, som bør søges etableret ved én bestemt domstol, og at Sø- og Handelsretten har de rette forudsætninger herfor.

Lovudkastets § 43, stk. 2-6, indeholder processuelle regler om Sø- og Handelsrettens behandling af sagerne.

Retsplejerådet finder ikke grundlag for at fravige retsplejelovens almindelige regler om saglig og stedlig kompetence i sager om domstolenes bistand til gennemførelse af en voldgiftssag. Som anført i bemærkningerne til det lovudkast, der dannede grundlag for den gældende voldgiftslov, bør de almindelige procesregler i det omfang, det er praktisk muligt, efter Retsplejerådets opfattelse fastholdes også på områder, der i visse henseender er undergivet en særlig lovgivning (jf. FT 1971-72, till. A, sp. 905).